EURÓPAI PARLAMENT

2004 *2009*

Plenárisülés-dokumentum

VÉGLEGES
A6-0174/2005

31.5.2005

*

JELENTÉS

a Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság a nyílt elektronikus kommunikációs szolgáltatások nyújtásával összefüggésben feldolgozásra és megőrzésre kerülő vagy nyílt kommunikációs hálózatokon rendelkezésre álló adatok megelőzés, nyomozás, bűntények feltárása, valamint a terrorizmus elleni küzdelmet is magában foglaló bűnüldözés céljából történő tárolására vonatkozó tanácsi kerethatározatra irányuló kezdeményezéséről (8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Alexander Nuno Alvaro

Eljárások jelölései

*	Konzultációs eljárás *leadott szavazatok többsége*
**I.	Együttműködési eljárás (első olvasat) *leadott szavazatok többsége*
II.	Együttműködési eljárás (második olvasat) *leadott szavazatok többsége a közös álláspont jóváhagyásához; a Parlament összes képviselőjének többsége a közös álláspont elutasításához vagy módosításához*
***	Hozzájárulási eljárás *a Parlament összes képviselőjének többsége, kivéve az EK-Szerződés 105., 107., 161. és 300., valamint az EU-Szerződés 7. cikke alá tartozó esetekben*
***I.	Együttdöntési eljárás (első olvasat) *leadott szavazatok többsége*
II.	Együttdöntési eljárás (második olvasat) *leadott szavazatok többsége a közös álláspont jóváhagyásához; a Parlament összes képviselőjének többsége a közös álláspont elutasításához vagy módosításához*
III.	Együttdöntési eljárás (harmadik olvasat) *leadott szavazatok többsége az együttes szövegtervezet jóváhagyásához*

(Az eljárás típusa a Bizottság által javasolt jogalaptól függ.)

Módosító javaslatok jogalkotási szöveghez

A Parlament módosító javaslataiban a módosított szöveg ***félkövér dőlt betűkkel*** van kiemelve. A *normál dőlt betűs* kiemelés jelzi az illetékes osztályoknak, hogy a jogalkotási szöveg mely részeiben javasolnak javításokat a végleges szöveg kidolgozásának elősegítése érdekében (például nyilvánvaló hibák vagy kihagyások egy adott nyelvi változatban). Az ilyen jellegű javasolt módosításokat egyeztetni kell az érintett osztályokkal.

TARTALOMJEGYZÉK

	oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE	5
INDOKOLÁS	6
A JOGI BIZOTTSÁG VÉLEMÉNYE	11
ELJÁRÁS	14

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

a Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság a nyílt elektronikus kommunikációs szolgáltatások nyújtásával összefüggésben feldolgozásra és megőrzésre kerülő vagy nyílt kommunikációs hálózatokon rendelkezésre álló adatok megelőzés, nyomozás, bűntények feltárása, valamint a terrorizmus elleni küzdelmet is magában foglaló bűnüldözés céljából történő tárolására vonatkozó tanácsi kerethatározatra irányuló kezdeményezéséről
(8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság kezdeményezésére (8958/2004)[1],

– tekintettel az EU-Szerződés 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

– tekintettel az EU-Szerződés 39. cikkének (1) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0198/2004),

– tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,

– tekintettel eljárási szabályzata 93., 51. és 35. cikkére,

– tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6—0174/2005),

1. elutasítja a Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság kezdeményezését;

2. felhívja a Francia Köztársaságot, Írországot, a Svéd Királyságot és az Egyesült Királyságot, hogy vonják vissza kezdeményezésüket;

3. Utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság kormányainak.

[1] A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

INDOKOLÁS

I. Ziel des Vorschlags

Im Rahmen der Ratstagung für Justiz und Inneres am 29./30. April 2004 haben Frankreich, Großbritannien, Irland und Schweden einen gemeinsamen Vorschlag[2] für einen Rahmenbeschluss zur Vorratsspeicherung von Kommunikationsdaten vorgelegt. Hintergrund der Initiative ist eine am 25. März 2004 vom Europäischen Rat verabschiedeten Erklärung zum Kampf gegen den Terrorismus[3], in der der Rat beauftragt wurde, Maßnahmen für die Erarbeitung von Rechtsvorschriften über die Aufbewahrung von Verkehrsdaten durch Diensteanbieter zu prüfen.

Ziel des Vorschlages ist die Erleichterung der justiziellen Zusammenarbeit in Strafsachen, indem die Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Vorratsdatenspeicherung, die durch Diensteanbieter eines öffentlich zugänglichen elektronischen Kommunikationsdienstes verarbeitet und gespeichert werden, für die Zwecke der Vorbeugung, Untersuchung, Feststellung und Verfolgung von Straftaten, einschließlich Terrorismus, angeglichen werden.

Erfasst werden sollen Verkehrs- und Standortdaten einschließlich Teilnehmer- und Nutzerdaten, die im Rahmen von Telefonie, SMS-Kurzmitteilungen und Internet-Protokollen, einschließlich E-Mails erzeugt werden, wobei die Inhalte der Kommunikation nicht erfasst werden sollen. Grundsätzlich ist im Rahmen des Vorschlages eine Speicherdauer von mindestens 12 und maximal 36 Monaten vorgesehen. Für die zweite und dritte Gruppe können die Mitgliedstaaten Abweichungen von der vorgesehenen Speicherfrist beschließen. Die Mitgliedstaaten sollen im Rahmen von Rechtshilfeersuchen auf die in den anderen EU-Staaten vorhandenen Vorratsdaten zugreifen können. Entschädigungsregeln für entstehende Kosten enthält der Vorschlag nicht.

II. Bewertung des Vorschlags

Der Berichterstatter hegt erhebliche Zweifel sowohl an der Wahl der Rechtsgrundlage (1.) als auch an der Verhältnismäßigkeit der Maßnahme (2.). Darüber hinaus weist er auf die Möglichkeit einer Verletzung des Art. 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention hin (3.).

1. Rechtsgrundlage

Die vom Rat gewählte Rechtsgrundlage steht nach Auffassung des Berichterstatters nicht im Einklang mit der Europäischen Gesetzgebung. Vielmehr besteht der Vorschlag aus verschiedenen Maßnahmen, die sowohl der dritten als auch der ersten Säule der Union zuzuordnen sind.

Der Rat geht von seiner alleinigen Gesetzgebungsbefugnis gemäß Titel VI des Vertrages über die Europäische Union (EUV) aus und beruft sich auf Art. 31 Abs. 1 Buchstabe c i. V. m. Art. 34 Abs. 2 Buchstabe b EUV.

Der Berichterstatter geht jedoch davon aus, dass es sich bei den vorgeschlagenen Maßnahmen

[2] Ratsdokument 8958/04 v. 28. April 2004
[3] Ratsdokument 7764/04 v. 28. März 2004

um zwei getrennte Bereiche handelt. Zum einen soll im vorliegenden Ratsvorschlag unter anderem die Verpflichtung zur Aufbewahrung der Daten durch die *Service Provider*, die Definition der Daten und die Dauer der Aufbewahrung festgelegt werden, was in den Bereich des Gemeinschaftsrechts fällt. Zum anderen geht es neben anderem um den Zugang und den Austausch der gespeicherten Daten innerhalb der Mitgliedstaaten, wobei es sich um ein gemeinsames Vorgehen im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Strafsachen handelt, der somit in den Bereich des dritten Pfeilers fällt.

Bereits heute existieren Gemeinschaftsregelungen bzgl. der Verpflichtung von *Service Providern*. Bei den hier in Frage stehenden Daten handelt es sich um Daten i. S. d. Art. 1 i. V. m. Art. 2 a der Richtlinie 95/46/EG vom 24. Oktober 1995. Die Richtlinie behandelt die allgemeinen Verpflichtungen der Mitgliedstaaten zur Gewährleistung des Schutzes der Privatsphäre natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten. Des weiteren wird durch die Richtlinie 2002/58/EG vom 12. Juli 2002 speziell die Verarbeitung personenbezogener Daten und der Schutz der Privatsphäre in der elektronischen Kommunikation geregelt. Das hinter beiden Regelungen stehende Prinzip besagt, dass die gespeicherten Daten dann zu löschen sind, wenn ihre Aufbewahrung sich nicht mehr rechtfertigt. Die Möglichkeit der Aufbewahrung von Daten wird den einzelnen Mitgliedstaaten ausnahmsweise in Art. 15 der Richtlinie 2002/58/EG eröffnet, sofern es zur Bekämpfung der Kriminalität notwendig, angemessen und verhältnismäßig erscheint. Auf eine Aufbewahrungsfrist konnten sich die Mitgliedstaaten in den Verhandlungen zur Datenschutzrichtlinie für Kommunikation nicht einigen und es wurde auf eine Festlegung verzichtet.

Damit steht die vom Rat gewählte Rechtsgrundlage der Bestimmung des Art. 47 EUV entgegen, wonach der EUV die Vorschriften des Vertrages zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft (EGV) unberührt lässt. Demnach darf keine Regelung des EUV sich auf die Bestimmungen des EGV auswirken. Die Auswirkung auf das Gemeinschaftsrecht ergibt sich im vorliegenden Fall aus der Nichtbeachtung des bereits existierenden gemeinschaftlichen Rechtsrahmens. Daher fällt unter anderem die Verpflichtung der Provider zur Speicherung an sich, die Definition der zu speichernden Daten sowie die Aufbewahrungsdauer in den Regelungsbereich des EGV.

Die hier vorgeschlagenen Maßnahmen müssen aus logischen Gründen auf derselben Rechtsgrundlage basieren wie der bereits bestehende Rechtsrahmen. Damit wäre auch hier Art. 95 EGV zugrunde zu legen, der das Verfahren der Mitentscheidung vorsieht.

Diese Auffassung wird durch den Rechtsausschuss des Europäischen Parlaments gestützt. Der Berichterstatter wurde darüber informiert, dass sowohl der juristische Dienst der Europäischen Kommission als auch der des Rates mit dieser Rechtsauslegung übereinstimmen.

2. Verhältnismäßigkeit der Maßnahme

Darüber hinaus bezweifelt der Berichterstatter die Verhältnismäßigkeit der Maßnahmen im Einzelnen. Sie stehen nicht in einer angemessenen Zweck-Mittel-Relation, da sie weder geeignet noch erforderlich sind und eine unzumutbare Härte für die Betroffenen darstellen.

Bei dem zu speichernden Datenvolumen insbesondere im Bereich des Internets bezweifelt der Berichterstatter, dass eine zielführende Auswertung der Daten überhaupt möglich ist.

Teilnehmer aus dem Umfeld der organisierten Kriminalität und des Terrorismus werden die Verfolgbarkeit ihrer Daten leicht zu verhindern wissen. Möglichkeiten hierzu wären der Erwerb von Telefonkarten durch Strohmänner oder wechselnd eingesetzte Mobiltelefone von ausländischen Anbietern, die Nutzung öffentlicher Telefonzellen, die Veränderung der bei der Nutzung eines E-Mail-Service verwendeten IP-Adresse oder E-Mail-Adresse oder gleich die Nutzung von Internet *Service Providern*, die außerhalb Europas liegen und einer Verpflichtung bezüglich der Vorratsdatenspeicherung nicht unterliegen.

Sofern sämtliche von dem Vorschlag umfasste Verkehrsdaten tatsächlich gespeichert werden müssten, würde im Netz eines großen Internet-Providers bereits bei heutigem Verkehrsaufkommen eine Datenmenge von 20 - 40.000 Terabyte anfallen. Dies ist ein Datenvolumen, das ungefähr 4 Mio. km gefüllter Aktenordner entspricht - dies entspricht wiederum zehn Aktenbergen, die jeweils von der Erde bis zum Mond reichen würden. Bei dieser gewaltigen Datenmenge würde ein einmaliger Suchlauf bei einem Einsatz der vorhandenen Technik ohne zusätzliche Investitionen 50-100 Jahre dauern. Die rasche Verfügbarkeit der angeforderten Daten ist somit zu bezweifeln.

Gegenüber dem bestehenden Vorschlag der umfassenden Vorratsdatenspeicherung könnte das Mittel der anlassbezogenen Speicherung, welches u. a. auch von der *Cybercrime-Convention* des Europarats[4] vorgegeben ist, sowohl gleich geeignet als auch milder sein.

Mit Blick auf die Begründung des Rates zur Ablehnung dieser Alternative[5] drängt sich die Frage auf, inwiefern die vorgesehene Vorratsdatenspeicherung mit dem Prinzip der Unschuldsvermutung vereinbar ist.

Der vorliegende Vorschlag geht außerdem nicht auf die möglichen Belastungen der Betroffenen ein. Neben den tiefen Eingriffen in den Schutz der persönlichen Daten des Einzelnen, sind enorme Belastungen für die europäische Telekommunikationsindustrie, insbesondere für kleinere und mittlere Telekommunikationsunternehmen zu befürchten.

Kosten erwachsen in diesem Zusammenhang vor allen Dingen aus:

- der Anpassung der Systemtechnik zur Generierung und Speicherung der Daten,
- der Anpassung der betrieblichen Abläufe zur sicheren Archivierung der Daten sowie
- der Bearbeitung und Auswertung von Anfragen der Sicherheitsbehörden.

Der hierfür erforderliche Investitionsaufwand im Bereich der klassischen leitungsvermittelten Telefonie liegt nach Schätzungen verschiedenster größerer Unternehmen innerhalb der Mitgliedstaaten bei 180 Mio. Euro im Jahr pro Unternehmen mit jährlichen Betriebskosten bis

[4] ETS Nr. 185, 8. November 2001; die Konvention wurde noch nicht in allen Mitgliedstaaten umgesetzt.
[5] Ratsdokument 8958/04 ADD 1. In dem erläuternden Dokument zum Rahmenbeschluss über die Vorratsdatenspeicherung wird lediglich festgestellt, dass die anlassbezogene Speicherung von Daten "keinen Beitrag zur Überprüfung von Personen leisten kann, die noch nicht verdächtigt werden, einer kriminellen oder terroristischen Organisation anzugehören [...] Sie kann daher nicht den Bedarf der Sicherheits-, Geheimdienst- und Strafverfolgungsstellen im Hinblick auf die Bekämpfung heutiger Straftäter, zu denen auch Terroristen gehören, decken"

zu 50 Mio. Euro. Für kleinere und mittlere Unternehmen wäre der Geschäftsbetrieb sicher gefährdet. Die Belastungen im Bereich des Internets würden den Investitionsaufwand bei der klassischen leitungsvermittelten Telefonie nach Schätzungen um ein Vielfaches übersteigen. Der Artikel 36 Ausschuss schlägt deswegen vor, weiterhin lediglich die ohnehin anfallenden Daten zu erfassen[6].

Der Vorschlag des Rates mangelt an einer europaweit harmonisierten Regelung zur Verteilung der hierdurch entstehenden Kostenlast. Es entstünden Wettbewerbsverzerrungen, die langfristig tragfähige Wettbewerbsstrukturen gefährden und damit die Vollendung eines einheitlichen europäischen Binnenmarktes verhindern könnten.

3. Vereinbarkeit mit Artikel 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention
Der Berichterstatter sieht weiterhin eine Verletzung des Art. 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention.

Die Datenüberwachung und -speicherungen sind abzulehnen, sofern sie nicht drei grundlegende Kriterien erfüllen, die sich aus der Auslegung von Art. 8 Abs. 2 der Europäischen Menschenrechtskonvention durch den Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte ergeben: Sie müssen gesetzlich vorgesehen, in einer demokratischen Gesellschaft notwendig sein und einem der in der Konvention aufgeführten legitimen Ziele dienen[7]. Wie oben dargestellt erscheint die Erfüllung aller notwendigen Kriterien im Rahmen des vorliegenden Vorschlags zumindest fraglich[8].

III. Ergebnis

Aus den genannten Gründen lehnt der Berichterstatter den vorliegenden Entwurf eines Rahmenbeschlusses ab und fordert die vier Mitgliedstaaten auf, ihren Vorschlag zurückzuziehen.

Der Berichterstatter erwartet, dass die Mitgliedstaaten eine Studie vorlegen, die die Notwendigkeit der geplanten Vorratsdatenspeicherung unzweifelhaft belegt. Anschließend schlägt der Berichterstatter vor, die Verpflichtung zur Datenspeicherung, die Definition der zu speichernden Daten und die Dauer der Speicherung in einer von den übrigen Regelungen getrennten Richtlinie zu behandeln. Er fordert die Kommission auf, einen entsprechenden Vorschlag zu erarbeiten. Der Berichterstatter weist darauf hin, dass durch die Umsetzung der *Cybercrime-Convention* des Europarates und die Verbesserung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit auf dem in Frage stehenden Gebiet bereits die Ziele des vorliegenden Richtlinienvorschlages erreicht werden könnten. Bevor also abschließend über neue Maßnahmen entschieden werden kann, sind zwingend die Ergebnisse der oben geforderten Studie zu berücksichtigen. In dem Fall, in dem der Vorschlag des Rates wider Erwarten eine Mehrheit erhalten sollte, dringt der Berichterstatter darauf, eine Überprüfung der Maßnahmen nach drei Jahren auf der Basis einer Evaluierung in den Text aufzunehmen, um die tatsächliche

[6] 15098/04 vom 23. November 2004
[7] Artikel 29 Datenschutzgruppe, 11885/04 vom 9. November 2004
[8] Der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte hat betont, dass die Vertragsstaaten kein unbeschränktes Ermessen haben, Personen in ihrem Hoheitsgebiet einer heimlichen Überwachung zu unterwerfen. Angesichts der Tatsache, dass entsprechende Befugnisse mit der Begründung, die Demokratie verteidigen zu wollen, diese gerade zu unterminieren oder zu zerstören drohen, betont der Gerichtshof, dass die Vertragsstaaten zur Bekämpfung der Spionage oder des Terrorismus nicht jede Maßnahme beschließen dürfen, die sie für angemessen halten.

Wirksamkeit festzustellen und damit die Vorratsdatenspeicherung zu rechtfertigen.

A JOGI BIZOTTSÁG VÉLEMÉNYE

Jean-Marie Cavada
Elnök
Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság
BRÜSSZEL

Tárgy: a Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság által benyújtott, a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával vagy nyilvános hírközlési hálózatokon tárolt adatok biztosításával kapcsolatban feldolgozott és tárolt adatok bűnözéssel, bűncselekményekkel, többek között a terrorizmussal kapcsolatos megelőzés, nyomozás, felderítés és bűnüldözés céljából történő visszatartásáról szóló kerethatározat Tanács általi elfogadására irányuló kezdeményezés jogalapja. (8958/2004 - C6-0198/2004 - 2004/0813(CNS))[9]

Tisztelt Elnök Úr!

2005. január 18-i levelében az Ön elődje az Eljárási Szabályzat 35. cikkének (2) bekezdése alapján felkérte a Jogi Bizottságot, hogy vizsgálja meg tárgyban említett kezdeményezés jogalapjának érvényességét és megfelelőségét. A javaslat az EU-Szerződés 31.cikkének (1) bekezdése c) pontjára és 34. cikkének (2) bekezdése b) pontjára alapszik. Ebben az esetben, az EU-Szerződés 39. cikkének értelmében, kötelező a Parlamenttel történő konzultáció.

A bizottság a fent említett kérdést a 2005. február 3-i és március 31-i ülései során vizsgálta meg.

2004. március 25-én az Európai Tanács, annak tudatában, hogy a modern telekommunikáció új lehetőségeket jelent a nemzetközi bűnözés, és különösen a terrorizmus számára, a szolgáltatók által történő adattárolásról szóló szabályozás meghozására hívott fel.

A Tanács kérésére válaszolva, és a tagállamok között fennálló jogi különbségek áthidalása érdekében, 4 tagállam (Franciaország, Írország, Egyesült Királyság, Svédország) kezdeményezésére javaslat született egy hatékony és összehangolt mechanizmus megtervezésére, mely lehetővé teszi a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával vagy nyilvános hírközlési hálózatokon tárolt adatok biztosításával kapcsolatban feldolgozott és tárolt adatok bűnözéssel, bűncselekményekkel, többek között a terrorizmussal kapcsolatos megelőzés, nyomozás, felderítés és bűnüldözés céljából történő visszatartását.

Az Európai Közösségek Bíróságának jogyakorlatából világosan kitűnik, hogy a jogalapot a közösségi jogalkotó nem választhatja meg, hanem objektív, igazságügyi ellenőrzésre alkalmas

[9] a Hivatalos Lapban még nem tették közzé

elemekre kell támaszkodnia. Ezen elemek közt szerepel a jogi aktus célja és tartalma[10].

A kerethatározat-tervezet 1. cikke meghatározza a javaslat célját, ami a bűntetőjogi együttm űködés előmozdítása.

A dokumentum tartalma konkrétan megnevezi azokat az eszközöket, melyekkel elérhető a kt űzött cél. Egyrészt harmonizálni kell az elektronikus kommunikációs adatok érintett kategóriáit, és meg kell határozni az adatok visszatarthatóságának időtartamát, másrészt pedig meg kell szervezni azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok hozzáférhetnek az említett adatokhoz a már méglévő büntetőjogi jogsegély-eszközök felhasználásával.

Meg kell jegyezni, hogy a dokumentum a forgalomra vonatkozó adatok, a helymeghatározásra szolgáló adatok és az adatvédelem tekintetében közösségi eszközökre utal, nevezetesen az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 12-i, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelvére (magánélet és elektronikus kommunikáció irányelv)[11], és az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelvére[12].

A fent említett közösségi joganyag, az EK-Szerződés 95. cikkére hivatkozva tehát már szabályozza az adatkezelésre vonatkozó kérdéseket, ugyanakkor a kérdéses javaslat a szolgáltatók által meghatározott időre megőrzendő adatok kategóriáinak harmonizálására, és ezen időtartam meghatározására irányul.

Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy az EU-Szerződés 47. cikke kimondja:
Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést az Európai Közösség létrehozása céljából módosító rendelkezések, továbbá az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerz ődést és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést módosító rendelkezések, valamint e záró rendelkezések fenntartásával, e szerződés rendelkezései nem érintik az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket, illetve az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződéseket és okmányokat.

Az EU-Szerződés 47. cikke szerint tehát az EU-Szerződésre alapuló aktussal nem sérthetők meg a közösségi vívmányok. Ezután felmerül a kérdés, hogy a tárgyban szereplő javaslat intézkedései érintik-e a közösségi jogot, nevezetesen a 2002/58/EK irányelv tekintetében.

Ennek kapcsán fel kell hívnia a figyelmet arra a tényre, hogy a 2002/58/EK irányelv egy sor kötelezettséget állított fel a gazdasági szolgáltatók által visszatartandó adatok kategóriáival és a visszatartás időtartamával kapcsolatosan. Ebből következik, hogy az e téren tervezett módosítások, amint az a kerethatározat-tervezet esetén fennáll, nem képezhetik az EU-Szerz ődésre alapuló eszközök tárgyát.
Ennek következtében kimondhatjuk, hogy a vizsgálat tárgyát képező dokumentum az EU-Szerződés 47. cikkének megsértését jelentheti.

---

[10] lásd az Európai Közösségek Bíróságának a C-42/97, Parlament/Tanács ügyben hozott ítéletének (36) bekezdését
[11] HL L 201., 2002.7.31., 37. o.
[12] HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

2005. március 31-i ülése során a jogi bizottság 11 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett[13] az alábbi határozatot hozta:

- az adat-kategóriák és a szolgáltatók általi adattárolási időtartam harmonizálása a közösségi vívmányok tárgykörébe tartozik, a 2002/58/EK irányelv értelmében;

- az EU-Szerződés VI. címére alapuló kerethatározat, mely ilyen elemek módosítására irányulna, sértené az említett irányelv rendelkezéseit, és ennek következtében az EU-Szerz ődés 47. cikkének megsértését jelentené;

- ami az adat-kategóriák és a szolgáltatók általi adattárolási időtartam harmonizálását illeti, a megfelelő jogalap ugyanaz, mint amit a korábban létező közösségi keret határoz meg, nevezetesen az EK-Szerződés 95. cikke;

- elképzelhető tehát, hogy e vélekedés fényében, két külön aktus szülessen: az egyik az első pilléren alapulna (EKSZ), és az adat-kategóriák és a szolgáltatók általi adattárolási id őtartam harmonizálására irányulna, a másik pedig a harmadik pilléren alapulna, és az adatok hozzáférésére és kölcsönös cseréjének büntetőjogi együttműködési szempontjaira vonatkozna.

Tisztelettel és nagyrabecsüléssel

Giuseppe Gargani

[13] A szavazáson jelen voltak: Andrzej Jan Szejna (elnök), Manuel Medina Ortega (előadó és Nicola Zingaretti helyett), Alexander Nuno Alvaro (Antonio Di Pietro helyett), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (Antonio López-Istúriz White helyett), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas et Jaroslav Zvěřina.

ELJÁRÁS

Cím	A Francia Köztársaság, Írország, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság a nyílt elektronikus kommunikációs szolgáltatások nyújtásával összefüggésben feldolgozásra és megőrzésre kerülő vagy nyílt kommunikációs hálózatokon rendelkezésre álló adatok megel őzés, nyomozás, bűntények feltárása, valamint a terrorizmus elleni küzdelmet is magában foglaló bűnüldözés céljából történő tárolására vonatkozó tanácsi kerethatározatra irányuló kezdeményezése
Hivatkozások	8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS)
Jogalap	EUSz. 39. cikk (1) bekezdés
Eljárási Szabályzatra való hivatkozás	93., 51. és 35. cikk
A Parlamenttel folytatott konzultáció id őpontja	16.11.2004
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	LIBE 01.12.2004
A véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ITRE 01.12.2004
Nem nyilvánított véleményt A határozat dátuma	ITRE 27.4.2005
Megerősített együttműködés A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Alexander Nuno Alvaro 25.11.2004
Korábbi előadó(k)	
Egyszerűsített eljárás A határozat dátuma	
A jogalap vizsgálata A JURI véleményének dátuma	JURI 31.3.2005 /
A pénzügyi támogatás módosítása A BUDG véleményének dátuma	/
Konzultáció az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal Az ülésen hozott határozat dátuma	0.0.0000
Konzultáció a Régiók Bizottságával Az ülésen hozott határozat dátuma	0.0.0000
Vizsgálat a bizottságban	01.2.2005 28.4.2005 26.5.2005
Az elfogadás dátuma	26.5.2005
A zárószavazás eredménye	for: 28 against: 1 abstentions: 0

A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Antoine Duquesne, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Claude Moraes, Martine Roure, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Jean Lambert, Siiri Oviir, Vincent Peillon, Kyriacos Triantaphyllides
A zárószavazáson jelen lévő póttagok a 178. cikk (2) bekezdése szerint	
Benyújtás dátuma – A6	31.5.2005 A6-0174/2005
Megjegyzések	...